

Arrest

nr. 68 740 van 19 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 27 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. SOENEN, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaring op 27 januari 2009 toe op het Belgisch grondgebied en diende op 28 januari 2009 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 26 mei 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 27 mei 2011 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine, afkomstig uit Rustavi, Georgië. Sinds 2001 tot 6 februari 2003 werkte u als onderzoeker van zware misdaden voor het Ministerie van Justitie. Nadien werd u verantwoordelijke voor het gevangenisregime in de gevangenis nummer 5 in Tbilisi. In deze functie zag u de slechte leefomstandigheden van de gevangenen en ook folteringen. U ontving klachten van het personeel en van familieleden van de gevangenen. Op 20 april was er eenstaking in de gevangenis. U stelde samen met het personeel een protestbrief op. Hierin werd de vraag gesteld of de fondsen die voorzien waren voor renovatiewerken wel juist gebruikt waren. Op 25 april werd u naar het kantoor van L.(...) K.(...), adjunct van de directeur van de gevangenis, geroepen. In zijn kantoor bevonden zich nog A.(...) A.(...), directeur van de gevangenis, N.(...) K.(...), hoofd van de veiligheidsdienst, D.(...) T.(...) voorzitter van de mensenrechtencommissie van het parlement en P.(...) G.(...), medewerker van het Ministerie van Justitie. U werd door hen bedreigd: als u niet zou stoppen met uw onderzoek naar de fondsen dan zou u ernstige problemen kunnen krijgen. Op 23 mei 2003 ontsnapten vier gevangenen uit de gevangenis. U was die dag niet aanwezig omdat u was opgeroepen door een onderzoeker die een klacht van de familie van een gevangene had ontvangen. Desondanks werd u verantwoordelijk gesteld voor het voorval. U werd op 30 mei ontslagen en op 24 september 2003 werd een strafzaak tegen u en 10 ondergeschikten geopend. Er werd u een uitreisverbod opgelegd. Op 10 juli 2007 werd u veroordeeld tot één jaar voorwaardelijk. In november 2007 vonden er grote protestacties plaats. Op 7 november 2007 werd in Tbilisi een grote manifestatie op gewelddadige wijze beëindigd door de ordediensten. U was hierbij eveneens aanwezig. U organiseerde in deze periode de deelname van personen uit Rustavi. U gaf toen ook enkele tv-interviews waarbij u kritiek uitte op de machthebbers. Op 29 januari 2008 werd u door onbekenden geslagen opdat u zou stoppen met het leveren van kritiek. Ook in januari 2008 kreeg u het voorstel van de partij Christian Democratic Alliance (CDA) om op te komen bij de parlementsverkiezingen van 21 mei; u stemde hiermee in. Tijdens de kiescampagne vonden er kleine incidenten plaats. Zo werden er affiches en plakaten vernield, werden jullie gevolgd door medewerkers van het Ministerie van Binnenlandse zaken of de politie en werden mensen gewaarschuwd om niet naar jullie bijeenkomsten te komen. Daarnaast werd in eerste instantie door de (interim)burgemeester van Rustavi, B.(...) B.(...), een concert dat gepland was voor 17 mei gedwarsboemd. Toen u uitleg ging vragen in zijn kantoor, zag u daar de (interim)burgemeester, D.(...) N.(...), D.(...) T.(...), G.(...) M.(...) en een zekere N.(...). In de kamer stond ook een aktetas met geld. Nadat M.(...) vertrokken was, werd aan u een voorstel gedaan om stemmen te ruilen. U zou bovendien een grote som geld ontvangen. U ging hier niet op in. Bovendien had u het hele gesprek opgenomen met een dictafoon. Uiteindelijk kreeg u toch toestemming voor het concert. Kort na dit concert kwamen N.(...) en B.(...) naar uw kantoor en namen u mee naar Nadashvili. Ze beledigden u en u werd geslagen. Op de dag van de verkiezingen klaagde u op de televisie de grootschalige fraude aan. Toen u die avond op weg was naar huis, werd u vlakbij uw huis aangesproken en in een auto gedwongen. In de auto zaten onder andere N.(...) en (...). Op een verlaten plaats werd u weer door hen bedreigd en ernstig geslagen. Hierna werd u dichtbij uw huis gedumpt. U ging niet naar het ziekenhuis maar werd wel tien dagen thuis verzorgd. In deze periode werd u bezocht door enkele vrienden van de partij, aan wie u alles vertelde. Daarnaast sprak u ook met K.(...) U.(...), de meter van een van uw kinderen, die als juriste voor het Ministerie van Justitie werkte. U gaf aan haar de opname zodat zij kon bekijken welke stappen u kon ondernemen. Op 1 juni 2008 belde zij u op en vertelde u dat u onmiddellijk moest vertrekken omdat u gearresteerd zou worden. Met hulp van uw vrienden dook u onder in Adjaria, waar u ondergedoken leefde tot aan uw vertrek naar België. In deze periode doorzochten de speciale diensten en de politie uw huis en namen al uw documenten in beslag. Uiteindelijk verliet u Georgië in januari 2009. U reisde clandestien naar België, waar u aankwam op 27 januari 2009 en de volgende dag asiel aanvraag. Na uw asielaanvraag werd in februari 2009 nog een huiszoeking uitgevoerd bij u thuis.

B. Motivering

U verklaart uw land te zijn ontvlucht uit vrees voor uw leven. Bepaalde personen in hoge posities, waaronder D.(...) N.(...) en D.(...) T.(...), zouden zich tegen u gekeerd hebben omdat u een uitgesproken opposant was die zijn mening verkondigde, u weet had van illegale praktijken en u verkiezingsfraude bij de verkiezingen van 21 mei 2008 had aangeklaagd. (CGVS 2, d.d.25/08/2010, p.17; CGVS 4 d.d.08/12/2010, p.3-4) U maakt echter niet aannemelijk dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. Met betrekking tot uw plotse vlucht uit Rustavi begin juni 2008, direct nadat u gewaarschuwd was dat men u wilde arresteren, legde u sterk uiteenlopende verklaringen af voor het Commissariaat-generaal. In eerste instantie verklaarde u dat u in de nacht van 1 op 2 juni 2008 Rustavi verliet. Uw vrienden zouden u in het geheim uw huis uit gebracht hebben. U werd door uw vriend V.(...) G.(...) met de auto naar de buurt van Gori gebracht, waar u een bus nam. Na ongeveer dertig kilometer stapte u terug af en nam terug plaats in een (andere) auto, waarmee u naar Kobuleti gebracht werd. Deze laatste auto werd ook bestuurd door V.(...). (CGVS 1 d.d.02/03/2010, p.8) Later verklaarde u dan weer dat uw vriend I.(...) u vanuit Rustavi met zijn auto naar de omgeving van Gori bracht. Een andere vriend, N.(...), volgde met zijn wagen. In Gori zou u in de wagen van N.(...) gestapt zijn, die u vervolgens naar Adjaria bracht. (CGVS 3 d.d.21/09/2010, p.5) U verklaarde uitdrukkelijk dat V.(...) u niet begeleidde tot Adjaria. (CGVS 3, p.6) Geconfronteerd met deze sterk inconsistente verklaringen, stelde u dat u van het huis van N.(...) een bus nam naar de rand van Rustavi en daar in een auto instapte. Voor het overige bleef u bij uw laatste versie van deze feiten. (CGVS 3, p.6-7) Dit verklaart de vastgestelde tegenstrijdigheid echter niet. Ook

in uw verklaringen betreffende het concert dat u wilde organiseren werd een tegenstrijdigheid vastgesteld. Tijdens uw derde gehoor verklaarde u dat na het concert op 17 mei 2008, N.(...) en B.(...) naar uw kantoor waren gekomen en u hadden gezegd dat u met hen mee moest komen. Zij zouden u naar de achterkant van een hotel gebracht hebben, waar uw opponent N.(...) u zou hebben opgewacht. (CGVS 3, p.4) Tijdens het volgende gehoor verklaarde u dan weer dat u die avond door politieagenten mee naar het hotel was genomen waar N.(...) u samen met een andere persoon had opgewacht. (CGVS 4, p.13) Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, stelde u dat N.(...) en B.(...) u samen met N.(...) stonden op te wachten. (CGVS 4, p.14) Dit verklaart echter geenszins uw aanvankelijke verklaring en heft de tegenstrijdigheid dan ook niet op. Verder werd ook met betrekking tot uw bezoek aan de burgemeester, waar u het voorstel werd gedaan om stemmen te ruilen een tegenstrijdigheid vastgesteld. In eerste instantie verklaarde u uitdrukkelijk dat u bij de burgemeester was geweest voor u de persconferentie had gegeven waarop u uw programma had voorgesteld – het betreft de persconferentie waarvan sprake in het door u neergelegde persartikel van de website www.cida.ge (CGVS 2, p.13). Even later verklaarde u dan weer dat de persconferentie de dag voor uw bezoek aan de burgemeester had plaatsgevonden. (CGVS 2, p.14) Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, stelde u in eerste instantie dat u voorzichtig wilde zijn en alles duidelijk moest zijn. U herhaalde hierna nog eens dat de persconferentie plaatsvond de dag voor het bezoek. Toen u nogmaals werd gewezen op uw tegenstrijdige verklaringen, stelde u dan weer dat uw medewerkers voor de persconferentie al bij de burgemeester waren geweest. (CGVS 2, p.14) Deze verklaringen zijn geenszins afdoende. Vooreerst is het weinig aannemelijk dat u de verklaring betreffende uw medewerkers niet kon geven toen u voor het eerst geconfronteerd werd met de tegenstrijdigheid. Bovendien werd u steeds duidelijk de vraag gesteld wanneer u zelf naar de burgemeester ging. Gelet op het feit dat het hier belangrijke feiten betreft die u persoonlijk zou hebben meegemaakt, mag verwacht worden dat u ter zake consistente verklaringen kan afleggen. Bovenstaande tegenstrijdigheden raken aan de kern van uw asielrelaas, in het bijzonder de ongeoorloofde praktijken van de machthebbers in de periode van de parlementsverkiezingen – i.e. het gesprek bij de burgemeester waarbij u werd voorgesteld om stemmen te ruilen voor geld en de fysieke mishandeling na het concert op 17 mei 2008 – en uw vlucht uit Rustavi. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen ter zake ernstig ondermijnd. Voorts dient vastgesteld te worden dat u op een cruciaal element in uw asielrelaas slechts zeer vage verklaringen kon afleggen. U verklaarde dat K.(...) u waarschuwde voor een arrestatie en dat dit de directe aanleiding was voor uw onderduiken in Adjaria. (CGVS 4, p.16) U bleek echter geen enkel idee te hebben op welke grond(en) u gearresteerd zou worden, en dit terwijl K.(...) zelf binnen het Ministerie van Justitie werkte. U verklaarde dit niet aan haar gevraagd te hebben, noch op het moment dat ze u verwittigde, noch op een later moment. (CGVS 4, p.16) Een dergelijk gebrek aan inspanningen om u verder te informeren hierover is geenszins aannemelijk te noemen. Vooreerst zou een arrestatie een aanzienlijke escalatie betekend hebben inzake uw vervolging aangezien u geen enkele melding maakte van een arrestatie in 2007 of 2008, sinds u uw politieke activiteiten begon. Ter verklaring stelde u dat u haar niet in gevaar wilde brengen en dat u haar niet durft te bellen. Zelfs onrechtreeks durft u met haar niet in contact treden. (CGVS 4, p.16) U vroeg uw vrienden na uw vlucht naar Adjaria echter wel nog om officiële documenten op uw eigen naam bij de verkiezingsadministratie af te halen (CGVS 1, p.12). Dat u in dit geval zelfs geen enkele poging hebt ondernomen om via uw vrienden in contact te komen met K.(...) om op die manier meer te weten te komen over dit voornemen om u te arresteren is geenszins aannemelijk te noemen. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat een aantal van uw handelingen in de periode vlak voor en na de verkiezingen niet aannemelijk te noemen zijn. Zo dient opgemerkt te worden dat u de meest ernstige inbreuken van de zijde van de machthebbers in Rustavi – allen feiten die u aanhaalt als belangrijke elementen om aan te tonen dat u vervolgd werd - slechts meldde aan enkele lokale partijleden (en in één geval aan uw familielid K.(...)) maar niet aan andere belanghebbende partijen. Dit was ten eerste het geval voor de aanvankelijke weigering van de burgemeester om het concert dat u gepland had op 17 mei, toe te laten. U was hiervan reeds op de hoogte voor de persconferentie plaatsvond. Desondanks zou u dit niet gemeld hebben omdat het een “gezamenlijke beslissing” moest zijn. (CGVS 4, p.11) Dit is echter een weinig overtuigende reden. Immers, als kandidaat voor het meerderheidstelsel voor uw partij mag verwacht worden dat u een doorslaggevende stem hierin zou hebben. Bovendien was het uw team dat het concert organiseerde. U voegde hieraan nog toe dat een dergelijke bekendmaking een schandaal zou veroorzaken en dat dit niet positief zou zijn voor jullie. (CGVS 4, p.11) Ook dit is een weinig overtuigende reden. Immers, gelet op het feit dat u zichzelf profileert als een mondige criticus van de machthebbers en u opkwam voor een oppositiepartij mag verwacht worden dat u dergelijke praktijken (machtsmisbruik) van uw tegenstanders aan de kaak zou stellen, ook al zou u geen harde bewijzen hebben gehad. U sprak bijvoorbeeld op de dag van de verkiezingen op de lokale televisie wel over grootschalige verkiezingsfraude. (CGVS 3, p.2, 3; CGVS 4, p.4) Daarnaast liet u ook na om voor de verkiezingen aan iemand te melden dat de kandidaat van de regeringspartij, N.(...), geprobeerd had om u met een grote som geld te overhalen een stemmenruil te organiseren, en dit ondanks het feit dat u hiervoor wel bewijzen had. Pas na de verkiezingen zou u dit gedaan hebben, en dan nog slechts aan een viertal lokale partijleden en een familielid. (CGVS 1, p.18; CGVS 2, p.16; CGVS 3, p.4; CGVS 4, p.14) Dat u dergelijke praktijken niet zou hebben gemeld aan de nationale partijleiding (CGVS 4, p.12) en/of internationale waarnemers (CGVS 4, p.13), die u de dag van de verkiezingen hebt gesproken, is weinig geloofwaardig te noemen, te meer daar u beiden van andere problemen tijdens de kiescampagne (het verscheuren van affiches, verwijderen van plakaten, gevolgd

worden hij het campagnevoeren) wel op de hoogte bracht. (CGVS 2, p.10-11) Betreffende het niet melden van dit incident aan internationale waarnemers, stelde u ter verklaring dat dergelijke "details" "onbelangrijk" zouden zijn geweest en dat zij op het moment dat u hen sprak niets konden doen en pas later gereageerd zouden hebben zodat u een risico liep. (CGVS 4, p.13) Dit kan geenszins als afdoende verklaring beschouwd worden. Het feit dat een lid van de regeringspartij u probeerde om te kopen met het oog op de verkiezingen, kan bezwaarlijk afgedaan worden als een onbelangrijk detail, te meer daar u dit incident zelf beschouwde als een van de redenen van uw vervolging (CGVS 4, p.3). Dat u een risico zou lopen door het incident te melden is een loutere veronderstelling. U verklaarde zelf dat u de waarnemers misschien wel kon vertrouwen om de informatie als vertrouwelijk te behandelen (CGVS 4, p.13).

3 Betreffende het niet melden van het incident aan de nationale partijleiding, verklaarde u dan weer dat u het leven van uw familie niet in gevaar wilde brengen. Gevraagd om verduidelijking, bleek u voor deze vrees geen concrete aanleiding te hebben. U uitte ter zake enkel vage vermoedens en stelde dat u niet iedereen kon vertrouwen, noch garanties had dat de juiste beslissing genomen zou worden. (CGVS 4, p.12-13) Een dergelijke verklaring is weinig overtuigend te noemen. Gelet op het feit dat u rechtstreeks betrokken partij was in deze zaak, kan verwacht worden dat men binnen uw eigen partij rekening zou houden met uw vrees. Hierbij dient opgemerkt te worden dat u, toen u gevraagd werd wat uiteindelijk uw doel was van het geven van de opname aan K(...), verklaarde dat jullie jullie rechten als oppositiepartij wilden beschermen en wilden aantonen dat er geen enkele manier was waarop een oppositiepartij kon winnen. (CGVS 4, p.16) Indien dit werkelijk uw bedoeling was geweest, kan verwacht worden dat u dergelijke (in sé politieke) zaken met de partijleiding zou bespreken. Verder verklaarde u dat u evenmin meldde aan de partijleiding dat u op de dag van de verkiezingen nog ernstig geslagen werd. Dit had volgens u te maken met het feit dat u de fraude op tv had aangeklaagd. (CGVS 4, p.14) Dat u in dit geval een dergelijk incident niet zou melden aan de top van de partij, is weinig aannemelijk te noemen. Ter verklaring stelde u dat u geen schandaal wilde en dat het een vernedering was voor u. (CGVS 4, p.14) Dit kan echter bezwaarlijk afdoende zijn om van dit ernstig vervolgingsfeit, een rechtstreeks gevolg van het uiten van uw mening, geen enkele melding te maken bij de partijtop. Ook hier sprak u over een risico voor uw familie, zonder dit te evenwel preciseren. (CGVS 4, p.14) Ten slotte dient nog vastgesteld te worden dat u bij de partijleiding ook geen enkele melding maakte van het feit dat u de avond na het concert ook geslagen werd door, of minstens in het bijzijn van, uw rechtstreekse opponent N(...). (CGVS 4, p.13-14) Dat u de meest ernstige feiten in de aanloop naar de verkiezingen en op de verkiezingsdag betreffende het machtsmisbruik en de ongeoorloofde praktijken van de regeringspartij en uw rechtstreekse tegenstander niet zou melden aan de partijleiding en/of de verkiezingswaarnemers terwijl u de minder ernstige praktijken - die in heel het land gebeurden en waar andere partijen eveneens slachtoffer van waren (CGVS 4, p.11) – wel meldde, is geenszins aannemelijk te noemen indien deze feiten werkelijk plaatsgevonden zouden hebben, te meer daar u uzelf voorstelde als een mondige criticus van de regeringspartij. Daarnaast dienen ook uw verklaringen als zou u eveneens geveiseerd worden omdat u folteringen in de gevangenis publiekelijk had aangeklaagd - in 2003 en terug vanaf 2007 (CGVS 4, p.9) als onaannemelijk te worden beschouwd. Er dient vastgesteld te worden dat u deze reden voor uw vervolging pas aanbracht tijdens uw vierde gehoor op het Commissariaat-generaal. Tijdens dit gehoor verklaarde u plots dat u deze inbreuken – onder andere fysieke foltering om bekentenissen te bekomen – al aankaartte bij de directie van de gevangenis toen u er nog werkte als verantwoordelijke voor het regime in 2003. U vervolgde door te stellen dat deze praktijken een gevaarlijke werksituatie creëerde voor het personeel en zij daarom een protestactie hielden. Hierna zou u op de bijeenkomst van 25 april 2003 deze schendingen hebben willen aankaarten maar u werd gestopt. (CGVS 4, p.7-8) Echter, toen de protestactie van het personeel of de bijeenkomst van 25 april in de gehoren voordien ter sprake was gekomen, had u op geen enkel moment melding gemaakt van folteringen, noch dat u dit had willen aankaarten op die dag. U had toen enkel melding gemaakt van de slechte leefomstandigheden in de gevangenis en het verduisteren van fondsen. (CGVS 1, p.16-17; CGVS 2, p.5, 6, 7, 8) Geconfronteerd met deze vaststelling, stelde u enkel dat het niet eerder gevraagd werd. (CGVS 4, p.8) Dit kan geenszins volstaan als verklaring. Van een asielzoeker mag verwacht worden dat hij spontaan de belangrijke elementen van zijn asielrelaas aanbrengt. Dit geldt nog meer omdat op verschillende momenten de problemen in de gevangenis ter sprake waren gekomen. Verder werd een ernstige inconsistentie vastgesteld met betrekking tot uw handelingen in 2007 ter zake. In eerste instantie verklaarde u uitdrukkelijk dat u over de mishandelingen in de gevangenis sprak tijdens twee interviews voor lokale tv-stations. (CGVS 4, p.4) Even later verklaarde u dan weer dat u hierover niet sprak op televisie. (CGVS 4, p.6) Deze inconsistentie raakt aan de kern van uw relaas, met name de manier waarop u uw ervaringen in de gevangenis publiek maakte. Zij ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen ter zake. Bovendien waren uw verklaringen ter zake op een belangrijk punt zeer vaag. U verklaarde dat u in 2007 nog over de mishandelingen in de gevangenis sprak met een vertegenwoordigster van een mensenrechtenorganisatie. U bleek echter de naam van deze organisatie niet te kennen, noch wist u met zekerheid de naam van deze persoon. (CGVS 4, p.6, 9) Dat u dergelijke elementaire informatie niet met zekerheid kan weergeven is weinig aannemelijk te noemen. Betreffende uw (volgens u onterechte) veroordeling in 2007 ten slotte, dient opgemerkt te worden dat uw loutere verklaringen niet als afdoende beschouwd kunnen worden om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging vast te stellen. Vooreerst moet vastgesteld worden dat uw verklaringen betreffende cruciale punten van uw asielrelaas als ongeloofwaardig dienen te worden beschouwd, waardoor de algemene

geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt ondermijnd. Daarnaast legt u geen enkel stuk neer dat uw verklaringen als zou u onterecht zijn veroordeeld op objectieve wijze kan staven. De vonnissen die u neerlegt d.d.10/07/2007 tonen aan dat u veroordeeld werd omwille van uw handelingen op de dag van de ontsnapping van enkele gevangenen. Hieruit blijkt echter nergens dat er andere motieven waren voor deze veroordeling. Het attest van het departement gevangenen van het Ministerie van Straftoelating d.d.10/12/2010 toont enkel aan dat u werd ontslagen op 31 mei 2003. Het toont echter niet aan dat u onder valse voorwendselen veroordeeld en/of ontslagen werd. Bovendien werd er een strafzaak tegen u gestart in september 2003 die eindigde met een veroordeling in juli 2007. U verliet Georgië echter pas in januari 2009 en nam in de tussentijd nog deel aan manifestaties en de verkiezingen. Bijgevolg kan bezwaarlijk aangenomen dat omwille van dit feit in uw hoofde heden nog een gegronde vrees voor vervolging bestaat. Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen niet dat er in uw hoofde sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u neergelegde documenten vermogen niet om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw rijbewijs, militair boekje en huwelijksakte bevatten enkel gegevens betreffende uw identiteit die door niet in twijfel getrokken worden. Uw twee diploma's tonen enkel uw academische carrière aan. De geboorteaktes van uw vrouw en kinderen bevatten enkel gegevens betreffende hun identiteit die niet door mij in twijfel getrokken worden. Uw identificatiekaart van kandidaat bij de parlementsverkiezingen, het attest van de verkiezingsadministratie, het attest van uw partij, het persartikel van Cida d.d.15/05/2008, de dvd's met beelden van het concert op 17 mei 2008 en foto's van uw campagne, de memorystick met campagnefoto's, de affiches voor de verkiezingscampagne, een promotievlaggetje, een programmablade en een aankondiging van een verkiezingsbijeenkomst, tonen enkel aan dat u deelgenomen hebt aan de parlementsverkiezingen van 2008. Dit wordt door mij niet betwijfeld. U legde ten slotte één dvd neer met beelden van het oproer in Tbilisi op 7 november 2007. U verklaarde dat u op de beelden te zien bent. Met deze beelden wilde u aantonen dat de Georgische regering geweld gebruikt tegen de oppositie. (CGVS 2, p.4) Dit kan echter geenszins volstaan om de door u verklaarde vervolging aan te tonen. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u verklaarde bij deze demonstratie niet opgepakt te zijn. (CGVS 4, p.17) Bovendien tonen deze beelden, die allen gemaakt werden op 7 november, evenmin aan dat u nadien problemen hebt gekend omwille van uw profiel van opposant.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 62 en 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (vreemdelingenwet). Daarnaast roept hij de schending in van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker benadrukt dat niet wordt getwijfeld aan zijn identiteit, herkomst, nationaliteit en activiteiten. Hij leidt uit de "Guide des Procédures et Critères" van UNHCR af dat de bewijslast op de kandidaat-vluchteling niet te streng mag geïnterpreteerd worden. Hij herinnert de Raad eraan dat hij ook talloze documenten heeft voorgelegd. Dit wijst erop dat hij alle inspanningen heeft geleverd om zijn vervolgingsproblemen aan te tonen. Zijn verklaringen waren ook gedetailleerd en coherent. Hij verwijst tevens naar het begrip gegronde vrees voor vervolging uit de vluchtelingendefinitie en haalt rechtsleer aan van D. VANHEULE waarin wordt gesteld dat het risico op vervolging moet worden beoordeeld aan de hand van de verklaringen van de asielzoeker en de bestaande situatie in het land van herkomst. Verzoeker wijst erop dat de commissaris-generaal in zijn bestreden beslissing aangeeft dat er problemen zijn in Georgië doch dat hij ten onrechte de draagwijdte van deze problemen minimaliseert. Verzoeker herhaalt nog eens dat de bestreden beslissing onzorgvuldig genomen is en niet draagkrachtig is, aangezien het duidelijk is dat de beslissing niet pertinent, precies en volledig is. Hij besluit dat hij voldoende aangetoond heeft dat hij dient erkend te worden als vluchteling en dat de bestreden beslissing niet draagkrachtig gemotiveerd is. Tenslotte meent verzoeker "dat er geen sprake kan zijn van de subsidiaire bescherming".

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht uit artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat verzoeker de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu hij deze aan een

inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.3. De bestreden beslissing, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, is vooreerst gestoeld op een aantal tegenstrijdige verklaringen van verzoeker over de vraag wie hem begeleidde bij zijn plotse vlucht uit Rustavi. Ook over de feiten na het concert dat verzoeker wilde organiseren en het moment waarop hij een bezoek bracht aan de burgemeester waarbij werd voorgesteld om stemmen te ruilen, legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af. Al deze elementen raken volgens de beslissing de kern van het asielrelaas. Daarnaast legde verzoeker blijkens de bestreden beslissing enkele vage verklaringen af betreffende zijn voorgenomen arrestatie en beweerde hij dat hij niet over meer informatie beschikte, terwijl het Commissariaat-generaal vaststelde dat hij daartoe wel toegang had. Het Commissariaat-generaal stelt tevens vast dat bepaalde handelingen van verzoeker in de periode vlak voor en na de verkiezingen niet aannemelijk te noemen zijn. De meest ernstige inbreuken, zoals de aanvankelijke weigering om het concert toe te laten en de poging tot stemmenruil, en de ernstige slagen waarvan hij slachtoffer werden namelijk enkel gemeld aan lokale partijleden, maar niet aan de partijleiding, de verkiezingswaarnemers en andere belanghebbenden, terwijl de minder ernstige praktijken wel gemeld werden door verzoeker. Daarnaast worden de verklaringen dat verzoeker geïnterviewd zou worden omwille van het publiekelijk aanklagen van folteringen in de gevangenis als onaannemelijk beschouwd. Dit werd namelijk pas aangebracht tijdens het vierde gehoor en er werd ook een inconsistentie vastgesteld met betrekking tot verzoekers handelingen in 2007. Tenslotte worden loutere verklaringen over de zogenaamd onterechte veroordeling in 2007 als niet afdoende beschouwd omwille van het gebrek aan geloofwaardigheid en het gebrek aan bewijs dat op objectieve wijze de onterechte veroordeling zou staven. De stukken die verzoeker voorlegt, tonen aan dat hij heeft deelgenomen aan de parlementsverkiezingen, maar deze volstaan volgens de commissaris-generaal niet om te bewijzen dat verzoeker om die reden vervolgd werd.

2.4. Aan de identiteit, herkomst, nationaliteit en activiteiten van verzoeker wordt inderdaad niet getwijfeld. Het rijbewijs, militair boekje, huwelijksakte en diploma's die verzoeker heeft voorgelegd tonen enkel zijn identiteit en studies aan (stuk 28, Documenten). De geboorteaktes van verzoekers vrouw en kinderen bevatten gegevens omtrent hun afstamming (stuk 28, Documenten). Uit de overige stukken kan men afleiden dat verzoeker heeft deelgenomen aan de parlementsverkiezingen (stuk 28, Documenten). Men kan hieruit echter niet afleiden dat verzoeker werd vervolgd. De DVD met beelden van het oproer in Tbilisi op 7 november 2007 toont geenszins aan dat verzoeker achteraf problemen heeft gekend omwille van zijn profiel als opposant. Bovendien verklaarde verzoeker dat hij bij deze demonstratie niet werd opgepakt (stuk 4, gehoorverslag CGVS 08/12/2010, p. 17). Uit de documenten die verzoeker heeft voorgelegd, kan bijgevolg niet worden afgeleid dat hij inspanningen heeft geleverd om zijn vervolgingsproblemen aan te tonen. Zo blijkt immers uit zijn verklaringen dat verzoeker via K., die als juriste bij het Ministerie van Justitie werkte, te weten was gekomen dat hij zou worden opgepakt, maar heeft hij verzuimd om hierover, rechtstreeks of onrechtstreeks bijkomende informatie in te winnen (stuk 4, gehoorverslag CGVS IV 08/12/2010, p. 16). Hieruit blijkt dus geenszins dat dat verzoeker voldoende inspanningen zou hebben geleverd. Waar verzoeker stelt dat de commissaris-generaal aangeeft dat er problemen zijn in Georgië, doch ten onrechte de draagwijdte van deze problemen minimaliseert, stelt de Raad vast dat verzoeker uitgaat van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. Verzoekers kritiek op de bestreden beslissing kan bijgevolg niet worden aanvaard.

2.5. De Raad merkt verder op dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot een louter theoretisch, abstract en niet-gepersonaliseerd betoog over de bewijslast, de motiveringsplicht en de definitie van vluchteling zoals voorzien in het Vluchtelingenverdrag. Verzoeker beweert dat hij "*wel degelijk gedetailleerde, coherente verklaringen heeft afgelegd*", maar brengt niets in tegen de pertinente vaststellingen van het Commissariaat-generaal dat bepaalde verklaringen tegenstrijdig zijn, dat de verklaringen omtrent de voorgenomen arrestatie vaag zijn en dat bepaalde handelingen van verzoeker in de periode vlak voor en na de verkiezingen en zijn verklaringen met betrekking tot het geïnterviewd zijn omwille van het publiekelijk aanklagen van folteringen niet aannemelijk zijn. Deze motieven, waaruit de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas blijkt, blijven derhalve gehandhaafd en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.6. Verzoeker voert geen middelen aan betreffende de subsidiaire beschermingsstatus en geeft zelf aan "*dat er geen sprake kan zijn van subsidiaire bescherming*" (Verzoekschrift, p. 7), waardoor niets erop wijst dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.7. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenfinding. Dat de bestreden beslissing zou voortvloeien uit incorrecte feitenfinding of onzorgvuldig zou zijn voorbereid, is niet correct. Uit het administratieve dossier blijkt dat verzoeker meermaals op het Commissariaat-generaal werd gehoord, hij tijdens de interviews de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken neer te leggen en zich heeft kunnen laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. Dat niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan bijgevolg niet worden weerhouden.

2.8. Er werd geen schending aangetoond van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden. Er werd geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien oktober tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN